

מכתבי קוראים

תגובה למכתבו של ד"ר עוזי קלי בחוברת 189

אחד הרפתנים שלח אלי למקום מושבי באפריקה את החוברת שבה מתפרסם המכתב הנ"ל, בצירוף מחאה הנוגעת לסגנון הבוטה של ד"ר קלי. איש איש וסגנונו ולא אניב על הסגנון אלא אתיחס

לגופו של ענין:

הגם ש"קבוצת כפר ורבורג" (מה זה?) יפתה את ד"ר קלי להגיב על מאמרי: האם אפשרית עוד התקדמות בהזנת הבקר (חוברות 186 ו-188) – הוא אינו עושה כך. בסך הכל הוא מגיב על נושא אחד מתוך כעשרה, שנדונו במאמרי הנ"ל. גם בנושא הספציפי הזה ד"ר קלי דן ללא הקפדה על מה שכתבת לפיכך אין כל רבותא ברעיונות שלו. למשל, כותב ד"ר קלי: "פירסום אחד עלול לפגום ולעוות את תמונת החוברת כולה"; לדעתי, קביעה זו כוללנית ואינה משקפת את המצב. הרי דווקא הפלורליזם של "משק הבקר והחלב", פתיחותה לכל הכותבים: רפתנים, מדריכים, רופאים וחוקרים עושה את החוברת לחיה ומעניינת. מעיון במכתבו של ד"ר קלי למדים כי אפילו הוא מוכרח להודות בכך. כמו כן אינני מקבל את דבריו כי "רפתנים עלולים לישם כל שטות שנכתבת"... נהפוך הוא. נסיוני עם רפתני ישראל הוא אחר לגמרי. לא מובן לי למה נוקט ד"ר קלי לשון זילזול כזו ברפתנים. כמי שעבד ברפת ומכיר את הענף במשך כעשרים שנה אני יכול להעיד, שרפתני ישראל אינם "מישמים שטויות". גם אינני מבין למה מתכוונת ההערה "ושמאמרים יעברו סינון מקצועי" – כפי שכותב ד"ר ע. קלי. מי יסנן ומה יסננו? הלוא לשם כך קיימת מערכת, אשר אליבא דאמת ד"ר קלי עשתה מלאכה טובה. די לנו בחוברת "רפואה וטרינרית" אחת, על מנת

לקבל קרדיטורה אקדמית ולא חסרות אכסניות אחרות, למעוניינים בכך.

ולענין האדד"י

ראשית כל, לא כתבתי על פנוריציום ואקטינובצילוחיס, אלא על אדד"י, אופיו הכימי, תכונותיו, זמינותו וכן אזהרה לגבי השימוש בו בהזנת חולבות. נגעתני בשני משפטים גם במחלות הללו, כיוון שיש להן קשר עם יוד. אני מקווה שד"ר קלי אינו חושב כי היוד גורם לאינפקציות ולא החידקים. גם ד"ר קלי עצמו כתב כי טיפול ביוד גורם לריפוי אקטינובצילוחיס. על סטרפטומיצין לא דנתי כלל כיוון שלא זה היה הנושא. אז – במחילה מכבוד – על מה יצא הקצף?

ד"ר קלי כותב כי לריפוי אקטינובצילוחיס מקובל הטיפול ביוד אנאורגני. לפיכך אפנה את תשומת לבו למרטינדייל פרמקופיאה, הוצאה 26, עמוד 984, לקטע הדן בתכשירי יוד. מתברר כי כבר בשנת 1972 דיברו על שימוש בתכשירי יוד מורכבים. ועוד, אין לי ספק שד"ר קלי מכיר חומר בשם:

7-יודור-8-הידרוקסיקווינוליין-5-סולפוניק-אסיד, אשר החלו להשתמש בו באירופה למטרה זו.

זכור לי במיוחד מקרה בו הוזמנתי לאחת הרפתות הקיבוציות בדרום להתיעצות עם הרופא ומרכז הרפת (אינני יודע אם הרופא חבר ב"קבוצת כפר ורבורג" שלעיל), בדבר קבוצת עגלות שסבלו מהתנפחויות בלחי. סיכמנו כי נוסיף לעגלות הללו אדד"י באמצעות העגלה המערבלת למשך מספר שבועות. לאחר מכן שמעתי ממרכז הרפת כי רוב העגלות החלימו. הרישום על מקרה זה, כולל תאריכים, שמות וכמויות לא נמצא אתי באפריקה, וכך נבצר ממני להביא כאן פרטים נוספים ובדוקים.

לנושא הפנוריציום

תוספת אדד"י במזון, תוך שמירה על מגבלה כמותית, עשויה לסייע להתגבר על המחלה. זכורים לי שני מקרים בעמק בית שאן, שבהם השתמשו באדד"י להזנה והרפתנים דיווחו על פחיתה משמעותית באירועי המחלה. ד"ר עוזי קלי מצטט אותי כאילו קבעתי

כמה אנו משלמים עבור הזרעה – וכיצד?

לרשימתו של עדי רז, נתיב הל"ה, "משק הבקר והחלב" חוברת 189 עמוד 53 ברצוני להעיר: אמנם רשימתו של הח' רז מכוונת לשיטת הגביה של אגודת "השרות" אך בכדי לא להשאיר לחברי אגודת "און" מקום לאי-בהירות, ברצוני להסביר את אופן הגביה שלנו. כהקדמה אציין שאגודת "און" הינה **אגודה חקלאית שיתופית** הנותנת **שירותים** בהתאם לעלויות וללא עשית רווח. המשק משלם לפי הזרעה ראשונה עד להתעברות ואין גובים בתחילת השנה החדשה מחדש; בזה "מפסידה" האגודה תשלום לכ-7000 הזרעות שבוצעו לפני 1.10 וחוזרות אחריו. בעבר הלא רחוק ובאינפלציה בגבולות של 100% היה מקובל לקבוע מחיר משוער בהתאם לציפיות בתחילת השנה ולכל השנה. כיום, באינפלציה בגבולות של 400%, אופן הגביה מותאם להתיקרות ומעודכן 3-4 פעמים בשנה. אבל, היות וכפי שהסברנו המחיר למוזרעת הוא **שנתי וזמני** עד לסיכום מספר המוזרעות הראשונות לשנה וחישוב המחיר הסופי לשנה (כלל ההוצאות מחולק במספר המוזרעות = מחיר למוזרעת), כל תוספת תשלום במרוצת השנה מוטלת על **כל** מוזרעת, כלומר גם רטרואקטיבית ובמילים פשוטות יותר:

אנו מתבססים על גודל העדר של השנה הקודמת בכל משק ומשק, מחלקים ב-12 תשלומים חודשיים וגובים מדי חודש לפי חלוקה זו. למשל, אם נצטרך להוסיף למחיר -500 שקל אחרי שלושה חודשים, מקבל המשק חשבונית מתוקנת לעבר ולעתיד – וכך עד להתחשבות הסופית בתום השנה. בצורה זו לא קיים שוני בתזרים התשלומים בין משק למשק ובין מועד למועד, בעוד הדאגה למימון ההון החוזר (לא עלותו) על רכוז האגודה.

אשר בן-צבי

רכז אגודת "און"

שחוסר יוד גורם לפגריציות ולאקטינובצילוזיס. חזרתי לקרוא את הקטע המקורי – ולא כך מצאתי. כתבתי שם: "באזורים מסוימים בארץ, עלול להיווצר מחסור ביוד ואז עלולות להופיע המחלות הללו". מן הנכון היה, לו ד"ר קלי היה טורח ומעיין פעם נוספת במה שכתבתי, בטרם החליט להגיב במאמר בקורתי כזה מעל דפי "משק הבקר והחלב". אין כוונתי מופנית להתנצחויות כי אם להבהרת הצד הענייני ולטובת הענף.

יצחק דגני

מערב אפריקה

★ ★ ★

18.4.84

לכבוד

הנהלת התאחדות מגדלי בקר וספר העדר

ח.נ.

הנני מודה לכם מקרב לב על הכבוד וההערכה בהם הועלתם לכבדני ובהעניקכם לי תעודת הוקרה ביום ספר העדר. למותר הוא לציין שזה מאד מחמיא לי.

צר לי שלא קיבלתי מכם כל רמז על כוונתכם הנעלה (כפי שכמדומני מקובל במקרים של ציונים אישיים). לו ידעתי על כך לא הייתי חוסך של מאמץ ובא לכנס חרף המועד הלא נוח, כדי לקבל לידי אישית את התעודה כפי שאמנם יאה לעשות.

באשר ליום ספר העדר עצמו סבורני, כי כנס זה, שלפי תכנוו היו צריכים לשאוף להשתתפות מירבית של מבקרי החלב, לא טוב לקיים בחודש חגים ונוסף לזה ביום חמישי בשבוע. עיתוי זה מונע את השתתפות מבקרי החלב כפי שאכן קרה, וחבל.

הנני מבקש לפרסם את מכתבי זה במשק הבקר והחלב

בתודה ובהוקרה ומועדים לשמחה

צבי ברזיו